

1920 ve znění zák. č. 177/1924 Sb. z. a n., a nemohlo býti v tomto řízení, v němž nejde o provedení administrativních srážek ze služebního platu povinného podle § 69, odst. 2, vládn. nař. č. 15/1927 Sb. z. a n. povoleno zajištění na služebním platu povinného bez omezení, nýbrž jen s omezením podle § 1 zák. č. 314/1920, 177/1924 Sb. z. a n. (srov. Sb. n. s. č. 14072).

Čís. 16490.

Je-li nedostatek parcelace a regulace pozemků pomíjejícího rázu, není žaloba na rozdělení spoluvlastnictví (§ 830 obč. zák.) podána včas.

Žalobní žádost, že spoluvlastníku přísluší proti žalovanému spoluvlastníku právo žádati zrušení spoluvlastnictví soudní dražbou, nestačí k tomu, aby jí bylo dosaženo zrušení spoluvlastnictví podle § 830 obč. zák.

(Rozh. ze dne 12. listopadu 1937, Rv I 2020/36.)

Srv. rozh. č. 187, 5231, 10387, 10550, 11711 Sb. n. s.

Proti žalobě, již se spoluvlastníci velkostatku, zapsaného ve vl. č. 441 v P., domáhají na žalovaném spoluvlastníku Františku P. výroku, že jim přísluší proti žalovanému právo žádati soudní dražbou zrušení spoluvlastnictví k společné nemovitosti, namítl žalovaný, že dotčený velkostatek není dosud parcelován, že navržená parcelace nebyla p-skou obcí schválena, ježto neodpovídala předpokladům státní regulační komise, že fyzickému rozdělení brání, že se žalobci nemohou mezi sebou dohodnouti o provedení parcelace, že parcelaci nelze provést, ježto není stanovena stavební čára, kterou nemůže stavební úřad vydati, ježto není provedeno vodoprávní řízení o nábřeží v-ském, že prodej veřejnou dražbou není oběma stranám k prospěchu hiedíc na dosavadní povolenou regulaci a že proto návrh žalobců jest podán nečas a na újmu obou stran. Ni ž š í s o u d y zamítly žalobu, o d v o l a c í s o u d z těchto důvodů: Zákon ovšem neklade podmínku parcelace před rozdělením spoluvlastnictví, nutno však při posuzování jeho včasnosti a možné újmy spoluvlastníků vycházeti ze skutečného stavu, jaký tu je v době podání žaloby resp. v době rozsudku. To také prvý soud učinil. Parcelace dosud provedena není a nelze říci, za jakých okolností a kdy k ní dojde. Její význam pro hodnotu a prodej nemovitosti sporných stran posoudil procesní soud na podkladě znaleckého posudku zcela správně a ve shodě s ním. Také z přednesu žalobců samých, kteří uváděli, jak se o ní snažili, je zřejmé, že jí přiznávali ještě před prvním soudem značný význam. Jest ovšem pravda, že bude nutno soubor pozemků, jsoucí ve spoluvlastnictví sporných stran, prodati jako celek, poněvadž soud sám nemůže provést rozdělení jednotlivých parcel a nebylo ani o to žalováno. Procesní soud také z toho

stanoviska vychází, neboť též on posuzuje předpoklady zrušení spoluvlastnictví při možném prodeji celku ve veřejné dražbě v nynějším stavu, t. j. bez parcelace. Odvolatelé jsou na omylu, domnívají-li se, že znalec měl na mysli prodej jednotlivých parcel. Také on mluví o prodeji celku za nynějšího stavu, t. j. bez řádné parcelace a zřejmě vyplývá z jeho posudku, že po parcelaci bude prodej celku na prospěch spoluvlastníků, poněvadž potom bude i kupiteli snáze zpeněžití jednotlivé parcely, což by nutně mělo i vliv na kupní cenu celku. Jednotliví spoluvlastníci nemohou býti ovšem nuceni k tomu, aby činili náklady na parcelaci, anebo aby k ní dali souhlas. Nedostatek její jest však přece pokládati za dočasný; aspoň po tu dobu, pokud nebude schválena i regulace, která je pro parcelaci samozřejmým předpokladem. Nutno tedy i nedostatek parcelace a regulace pokládati za okolnosti pomíjejícího rázu, nikoliv za trvalé, jejichž změny nebo konce nelze očekávati v dohledné době (rozh. č. 5231, 11711 Sb. n. s.). Že opravdu může jíti jen o překážky pomíjejícího trvání, jest viděti i z přednesu stran. Žalobci se přece domáhali parcelace a žalovaný projevuje s ní zásadní souhlas a váže jej toliko na dohodu s regulační komisí a měřického úřadu p-ského. Procesní soud odůvodnil svůj rozsudek zjištěním podle znaleckého nálezu a posudku. Předpoklady tohoto zjištění odvolatelé nevyvrátili. Soud první stolice řekl, v čem spatřuje nečasnost a újmu žalovaného resp. stran, a to v souhlase se zjištěnými skutečnostmi. Jeho názor je správně odůvodněn a proto i soud odvolací s ním souhlasí. Nemohlo proto býti odvolání vyhověno. Žalobě by však nebylo možno vyhověti ani tehdy, kdyby tu byly i její materiální podmínky, a to proto, že žalobní žádost je pochybena. Žalobci se domáhají výroku, že jim přísluší proti žalovanému právo žádati soudní dražbou zrušení spoluvlastnictví. Tento petit odpovídá tedy žalobě určovací podle § 228 c. ř. s. Při tom však žalobci ani netvrdí, že by měli právní zájem na tom, aby bylo soudním výrokem co nejdříve na jisto postaveno, že mají právo žádati za zrušení spoluvlastnictví. Nedomáhají se tudíž určitého plnění, jež pak mohlo býti na žalovaném vynuceno. Poněvadž pak žaloba určovací je zásadně vyloučena tam, kde lze žalovati přímo na plnění, a mimořádných důvodů pro připuštění žaloby určovací žalobci tu ani neuvádějí a poněvadž je přihlížeti z úřadu k tomu, zda tu jsou zákonné předpoklady určovací žaloby, měla býti již proto žaloba označená jako žaloba na rozdělení vlastnictví zamítnuta. Rozsudek určovací není ani exekučním titulem, takže by podle něho nemohlo býti dosaženo zrušení vlastnictví, poněvadž by nemohl býti vykonán. Aby rozdělení mohlo býti po žalobě dosaženo, musil by žalobní petit a po něm i rozsudek na plnění zníti na rozdělení vlastnictví společné nemovitosti soudní dražbou (§ 352 ex. ř., §§ 272 až 280 nesp. pat.), při čemž by zřejmě bylo nutno označiti ideální podíly a musilo by býti vysloveno, má-li se dělení provésti hmotně, či dražbou. Nic z toho však není v žalobě uvedeno a ta se spokojuje pouhým určením práva za rozdělení žádati.

N e j v y š š í s o u d nevyhověl dovolání.

D ů v o d y:

Nelze pochybovati o tom, že v souzené věci jest nedostatek parcelace a regulace objektivní okolností, dotýkající se podstaty společných nemovitostí. Že tato okolnost svědčí proti včasnosti prodeje společných nemovitostí, vyložily již správně nižší soudy, opírajíce se o znalecký posudek. Podle ustálené judikatury nejvyššího soudu brání rozdělení společné věci jen okolnosti rázu pomíjejícího, nikoliv trvalé nebo takové, jejichž konce nelze v dohledné době očekávati (srv. rozh. č. 1187, 5231, 10550, 11711 Sb. n. s.). V souzené věci hledíc na celý stav věci jest míti za to, že nedostatek parcelace a regulace jest okolností pomíjejícího rázu. Právem proto nižší soudy již z toho důvodu žalobu zamítly. Je však souhlasiti i s právním názorem odvolacího soudu, že jest žalobní žádost v souzené věci pochybena. Žalobci navrhli v žalobě, aby bylo uznáno právem, že jim přísluší proti žalovanému právo žádati soudní dražbou zrušení spoluvlastnictví nemovitostí v žalobě uvedených. Takovýto žalobní návrh však nestačí k tomu, aby jim bylo dosaženo zrušení spoluvlastnictví podle § 830 obč. zák., jak bylo obšírně odůvodněno ve zcela obdobném případě uveřejněném pod č. 10387 Sb. n. s., pročež se odkazuje pro stručnost k důvodům uvedeného rozhodnutí.

Čís. 16491.

Soukromí zaměstnanci (zák. č. 154/1934 Sb. z. a n.).

Jestliže byl služební poměr trvale ustanoveného (definitivního) zaměstnance zrušen výpovědí z jiných důvodů než z těch, které jsou uvedeny ve služební smlouvě (služební pragmatice), nejde o výpověď nesprávně danou ve smyslu § 38 zák. o soukr. zaměstn., nýbrž o výpověď neplatnou. V takovémto případě neplatí pro zaměstnancovy nároky předpis § 37 uved. zák., nýbrž mu přísluší nároky ze služební smlouvy samé, dokud nebyl služební poměr řádně zrušen z některého důvodu uvedeného ve služební smlouvě (služební pragmatice).

Nejde o redukci (odbourání) personálu, t. j. o nenáhlé snižování počtu zaměstnanců nebo jejich vypovídání k různým časově vzdáleným termínům, nýbrž o hromadné propuštění, vypověděl-li zaměstnavatel všechny své zaměstnance k určitému termínu a sjednal s nimi novou služební smlouvu na čas přechodné potřeby (§ 30, odst. 3, zák. č. 154/1934 Sb. z. a n.) s kratší výpovědní lhůtou, než byla v původní služební smlouvě.

Likvidace společnosti s ručením omezeným (§§ 89 až 94 zák. č. 58/1906 ř. z.) jest zákonem stanovená mimosoudní úprava majetkových poměrů zrušené společnosti a nikoliv jen pouhá příprava likvidace nebo jiné úkony, jimiž se bez předchozího zrušení společnosti poněmáhlu ukončuje obchodní činnost a snad i skutečná existence společnosti.